

Pokud taková osvěta uspěje, většina sborů se o svou budoucnost nemusí bát. Pokud se totiž podaří napříč naším aktivním členstvem zvýšit průměrný salár (pravidelný příspěvek na chod farního sboru a církve) výše naznačeným způsobem, zvládneme jako celek přechod na samofinancování církve bez větších problémů.

PŘÍKLADY:

Života svého sboru se účastníme spíše nepravidelně, ale chceme, aby existoval i nadále.

- Samostatně žijící důchodce s měsíčním příjmem 12.000 Kč by měl svému farnímu sboru přispívat jedním až dvěma procenty svého příjmu, tedy 120–240 Kč měsíčně, tedy 1.440–2.880 Kč ročně.
- Rodina s celkovými měsíčními příjmy 30.000 Kč by měla svému farnímu sboru přispívat obdobně 300–600 Kč měsíčně, tedy 3.600–7.200 Kč ročně.

Života svého sboru se účastníme pravidelně, považujeme ho za svůj křesťanský domov.

- Samostatně žijící důchodce s měsíčním příjmem 12.000 Kč by měl svému farnímu sboru přispívat třemi až pěti procenty svého příjmu, tedy 360–600 Kč měsíčně, tedy 4.320–7.200 Kč ročně.
- Rodina s celkovými měsíčními příjmy 30.000 Kč by měla svému farnímu sboru přispívat obdobně 900–1.500 Kč měsíčně nebo 10.800–18.000 Kč ročně.

JAKÝM ZPŮSOBEM MÁM SVŮJ PŘÍSPĚVEK SBORU POSKYTOVAT?

Lze například zadat měsíční trvalý příkaz k úhradě ze svého účtu (poslat dvanáctkrát za rok sboru 400 Kč znamená věnovat mu téměř dvakrát více než při jednorázovém zaplacení příspěvku ve výši 2.500 Kč). Nebo peníze doma pravidelně odkládat do příslušných obálek a ve vhodnou chvíli je předat ve farní kanceláři. Věc lze vyřešit i pravidelnou výroční platbou (např. před Vánoce), ta ovšem může při vyšších částkách již dosti „bolet“. Proto se jeví přiměřenějším přispívat spíše *v měsíčních, čtvrtletních či půlročních intervalech, podobně jako platíme v našich rodinách za užívání mobilů a internetu nebo za své děti v zájmových kroužcích.*

JSEM Z MALÉHO SBORU. MÁM STRACH, ŽE SVÉHO DUCHOVNÍHO A SAMOSTATNOST NEUDRŽÍME, I KDYŽ VŠICHNI SVÉ PŘÍSPĚVKY ZVÝŠÍME.

Pokud budou vašemu sboru peníze i přes zvýšené příspěvky jeho členů a členek chybět, církev založila více solidárních fondů, z kterých je možno poskytnout pomoc při odvádění povinných odvodů do PF. Pokud je aktivních a přispívajících členů a členek ve sboru opravdu velmi málo, budou místní staršovstva, duchovní a senioráty (= církevní kraje) hledat alternativní možnosti fungování sboru, např. sloučení dvou blízkých sborů, které budou mít dohromady jednoho faráře nebo farářku. Nebo bude duchovní zaměstnán církví jen na částečný úvazek a doplní si ho např. ve školství či v Diakonii. Pokud ovšem už nyní své příspěvky svému sboru zvýšíme, získáme dostatek času na společné hledání nové cesty.

Pro členy církve připravil poradní odbor pro přechod na samofinancování Pražského seniorátu.

Vším způsobem budete obohacováni, abyste mohli být velkoryse štedří; tak povzbudíme mnohé, aby vzdávali díky Bohu.

(2. Korintským 9,11)

ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

NA CESTĚ
K SAMOFINANCOVÁNÍ

JAKÝ JE VZTAH PROTESTANTŮ K PENĚZŮM A MAJETKU?

Jako evangelíci dobře víme, že nejdůležitější Boží dary jsou k dostání zdarma. Nejprve evangelium – Ježíšův příběh jako klíčový vzkaz o Božím zájmu o jednotlivé lidi i o celý svět. Dále pak svátosti křtu a večeře Páně, při kterých se do tohoto příběhu necháváme osobně pozvat a vtáhnout. A v neposlední řadě dary skutečného přátelství, bratrství a lásky, jak je prožíváme v rodinách, mezi přáteli, a také v církvi.

NA CO TEDY FARNÍ SBORY A CÍRKEV POTŘEBUJÍ PENÍZE?

Aby církev mohla konat, co je jejím posláním, potřebuje především víru a aktivní zapojení svých členů a členek. Ale nemohou jí chybět ani upravené a vytopené budovy, základní materiální zabezpečení pro duchovní i dobrovolníky, zdroje pro pomoc a službu druhým... A mnohé z toho se nedá pořídit jinak než za peníze.

Podpořit život a práci církve svými penězi je tak jednou ze základních možností, jak vyjádřit přináležitost k Pánu Bohu i ke své evangelické církvi. Díky společným finančním příspěvkům a aktivitě svých členů a přátel mohou být evangelické sbory křesťanským domovem pro mnohé. A nejen to. Živé a aktivní sbory se rovněž mnohým lidem ve svém okolí mohou stát překvapivou a lákavou oázou biblické víry, naděje a lásky.

JAK BYLA ČCE FINANCOVÁNA PŘED PŘIJETÍM RESTITUČNĚ-ODLUKOVÉHO ZÁKONA?

V posledních letech před přijetím restitučně-odlučovacího zákona (ten platí od 1. ledna 2013) jsme dostávali roční státní příspěvek ve výši asi 83 milionů korun. Využívali jsme ho především na mzdy kazatelů (podle státěm předepsaných tabulek) a na částečně pokrytí nákladů na provoz ústředí církve. Z vlastních prostředků jsme každoročně shromáždili přibližně 75 milionů korun a z těch jsme financovali především provoz svých farních sborů.

JAK SE ZMĚNILO FINANCOVÁNÍ ČCE OD ROKU 2013?

Dřívější státní příspěvek na platy duchovních a provoz ústředí církve (původně 83 milionů) se v těchto letech postupně snižuje. Zároveň však dostáváme každý rok (do roku 2042) částku 76 milionů z „restituční náhrady“ podle dohody státu a církvi, postupně zvyšovanou o inflační koeficient.

JAKÁ JE STRATEGIE ČCE PRO PŘECHODNÉ OBDOBÍ 2013-2042?

Synod (= církevní parlament) plánuje život a práci církve s dlouhodobým výhledem. Proto už nyní vyhlíží období po roce 2030, kdy dojde k definitivnímu ukončení vyplácení státního příspěvku, a po roce 2042, kdy od státu nebudeme po doplacení restitučních náhrad dostávat již vůbec nic a přejdeme na úplné samofinancování.

JAKÁ NEJDŮLEŽITĚJŠÍ ROZHODNUTÍ TEDY VEDENÍ CÍRKEV PRO TOTO PŘECHODNÉ OBDOBÍ PŘIJALO?

Prvním z nich je toto: *Největší část (asi 82 procent) každoročně vyplacených restitučních náhrad spoříme pro budoucnost.* Vkládáme je proto do investičních fondů a nemovitostí. Tato „rezerva“ a její výnosy začaly být od roku 2016 postupně využívány na dorovnání peněz, které v rozpočtu církve chybějí kvůli snižování státního příspěvku. Především však tato částka již nyní začíná tvořit „polštář“ pro pozdější období úplného samofinancování.

Druhým klíčovým rozhodnutím je závazek *postupně zvyšovat každoroční povinné odvody farních sborů za jejich duchovní* do církevního Personálního (= mzdového) fondu. Pro období let 2016–2018 byly předepsány takto:

2016: 92.300 Kč
2017: 100.000 Kč
2018: 108.300 Kč

Tato dvě hlavní opatření by měla zajistit, aby církev mohla i v dlouhodobém horizontu udržet svou činnost i své zaměstnance, především faráře a farářky.

KOLIK MÁ CÍRKEV JIŽ NYNÍ NAŠETŘENO V REZERVĚ A KDO O INVESTIČNÍCH ROZHODUJE A STARÁ SE O NĚ?

Menší část investičních prostředků Personálního fondu (dále PF) je uložena v různých podílových listech, půjčkách apod. Většina je uložena ve třech investičních fondech. První dva fondy „ČCE A“ a „ČCE B“ mají své profesionální správce (v současnosti Wood & Comp., resp. Conseq Invest) a dohlíží na ně investiční výbor synodní rady. Třetí fond „ČCE Reality“ je řízen představenstvem jmenovaným církvi a kontrolován dozorcí radou.

Celkový objem investičních prostředků PF na začátku roku 2017 byl přibližně 370 milionů korun plus ještě nerozdělených 65 milionů korun z náhrad od státu za rok 2016. Z toho bylo asi 91 milionů ve správě fondu ČCE A, 124 milionů ve fondu ČCE B a 112 milionů v ČCE Reality. Přes 40 milionů je uloženo v drobnějších investicích a na bankovním účtu.

JAK SE MAJÍ EVANGELÍCI V NOVÉ SITUACI ZACHOVAT?

V první řadě si uvědomit, že budoucnost církve záleží na ochotě členů a členek církve přispívat na život a práci svých sborů. Pokud si jako evangelíci nezvykneme pravidelně přispívat na provoz svého sboru, můžeme ztratit svého duchovního nebo dokonce samostatně existující českobratrský sbor v místě svého bydliště.

V roce 2013 totiž přispívala na provoz sborů pravidelně jen asi jedna třetina z celkových necelých 80.000 členů Českobratrské církve evangelické. A jejich průměrným měsíčním příspěvkem na provoz vlastního sboru byla částka kolem 60 Kč. To by po ukončení státního financování a ukončení vyplácení „restitučních náhrad“ na udržení sítě sborů a duchovních v dnešní podobě nestačilo.

KOLIK MÁ EVANGELÍK NA SVŮJ SBOR A CÍRKEV PŘISPÍVAT?

Pravidelný příspěvek v přibližné výši **1–2 procenta** čistých příjmů by měl být minimem pro každého, komu na existenci Českobratrské církve evangelické záleží. Aktivní členové a členky sboru by pak měli své příspěvky zvýšit na **3–5 procent** z čistých příjmů.